

אבל כלי ביתו והמיטה שהיו בבית חברו לא היו מתאימים לו, **מִה עֲבַד, נָטַל עֲרֶסָא דִּילִיה וְאַיִתִּי לְבֵיתִיה** מה עשה, נטל את מיטתו והביאה לביתו של חברו. **אָמַר דָּא עֲרֶסָא דִּילִי בְּבֵיתִיךָ, בְּגִין דְּלֹא אֲרַחֵיק מִינְךָ, עֲרֶסְךָ, וּמֵאַנְךָ** אמר הרי הבאתי מיטתי לביתך כדי שלא אתרחק ממך בגלל המיטה והכלים שבביתך. **כִּךְ קִדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא אָמַר** כך אמר גם הקב"ה, **וְנָתַתִּי מִשְׁכְּנִי בְּתוֹכְכֶם וְלֹא תִגְעַל נַפְשֵׁי אֶתְכֶם, הָא עֲרֶסָא דִּילִי בְּבֵיתִיכֹן** הרי המיטה שלי בביתכם, **כִּיּוֹן דְּעֲרֶסָא דִּילִי עִמְכוֹן, תִּגְדְּעוּן דְּלֹא אֲתַפְּרֵשׁ מִנִּיכֹן** כִּין שֶׁהִבֵּאתִי אֶת מִיטַתִּי עִמְכֶם תִּדְעוּ שֶׁלֹּא אֶפְרַד מִכֶּם אֶפִּילוּ אִם אֵין אַתֶּם מִתְנַהֲגִים בְּכַבּוּד הֶרְאוּ לִי, **וּבְגִין כִּךְ וְעַל כֵּן אָמַר וְלֹא תִגְעַל נַפְשֵׁי אֶתְכֶם.**

הקב"ה נמצא עמנו שהרי המשכון שלו אצלנו

וְהִתְהַלַּכְתִּי בְּתוֹכְכֶם וְהִיִּתִּי לָכֶם לְאֱלֹהִים, (ויקרא כ"ו)
כִּיּוֹן דְּמִשְׁכְּנֵא דִּילִי גַבִּיכֹן, בּוֹדְאֵי תִגְדְּעוּן דְּאַנָּא אֲזִיל עִמְכוֹן כִּיּוֹן שֶׁהִמְשַׁכּוֹן שְׁלִי אֶצְלְכֶם בּוֹדְאֵי תִדְעוּ שֶׁאֵין הוֹלֵךְ עִמְכֶם גַּם כֵּן, **כְּמָה דְאַתְּ אָמַר** כְּמוֹ שֶׁכָּתוּב (דברים כג) **כִּי יִהְיֶה אֱלֹהֶיךָ מִתְהַלֵּךְ בְּקֶרֶב מַחֲנֶיךָ לְהַצִּילְךָ וְלָתֵת אִיבֶיךָ לְפָנֶיךָ וְהָיָה מַחֲנֶיךָ קְרוֹשׁ.**

אפילו בגלות בין הגוים אין להפרד מעץ החיים התורה הקדושה

רְבִי יִצְחָק וְרַבִּי יְהוּדָה, הָיוּ שְׂכִיחֵי לִילְיָא חָד בְּכַפֵּר

קָרִיב לִימָא דְטַבְרִיָא רבי יצחק ורבי יהודה היו נמצאים לילה אחד

בכפר הסמוך לימזה של טבריה, **קָמוּ בְּפִלְגּוֹת לִילְיָא** קמו בחצות הלילה

אָמַר רַבִּי יִצְחָק לְרַבִּי יְהוּדָה נִימָא בְּמַלֵּי דְאוֹרֵייתָא

נאמר דברי תורה **דְאָף עַל גַּב דְאֲנָן בְּאֲתָר דָּא, לָא בְעֵינָא**

לְאֲתַפְרָשָׁא מְאִילָנָא דְחַיִּי כי אע"פ שאנחנו במקום זה בגלות בין הגוים

אין אני רוצה ליפרד מעץ החיים התורה הקדושה.

משה רבינו לקח את האוהל ונטה לו מחוץ למחנה לאחר חטא העגל

פָּתַח רַבִּי יְהוּדָה וְאָמַר, (שמות לג) וּמֹשֶׁה יָקַח אֶת הָאוֹהֶל

וְנָטָה לוֹ מִחוּץ לַמַּחֲנֶה וְגו'. וּמֹשֶׁה יָקַח אֶת

הָאוֹהֶל, אִמְאִי למה אחר חטא העגל הוציא משה את האוהל מחוץ למחנה.

אָלָא אָמַר מֹשֶׁה, הוּאִיל וַיִּשְׂרָאֵל קָא מְשַׁקְרִי בֵיהּ

בְּקוּדְשָׁא בְרִידָה הוּא, אלא אמר משה רבנו הואיל ועם ישראל מעלו בקוב"ה

בחטא זה **וְאֶחָלִיפוּ יְקָרָא דִילֵיהּ** והחליפו כבודו בתבנית שור אוכל עשב,

הָא מְשַׁכְּוֵנָא דִילֵיהּ יְהֵא בִידָא דְמַהִימְנָא, עַד דְנַחֲמִי

בְּמָאן יִשְׁתַּאֲר עדיף שהמשכון שלו יהיה בידיים נאמנות שהוא יהושע בן נון עד

שנראה אצל מי ישאר כלומר האם תשאר לשכון בתחתונים או תסתלק למעלה.

יהושע נער לא ימיש מתוך האוהל ונשאר המשכון בידים נאמנות

אָמַר לַיהוָה לְיְהוֹשֻׁעַ וּכך אמר משה רבנו ליהושע, **אַנְתָּה הָיָה מְהִימָנָא בֵּין קְדָשָׁא בְּרִיךְ הוּא, וּבֵין יִשְׂרָאֵל** אתה תהיה הנאמן בין הקב"ה ובין ישראל, **וַיִּשְׁתָּאֵר מִשְׁכּוֹנָא בִּדְרֹךְ בְּהִימָנוּתָא** וישאר המשכון בדרך בנאמנות, **וְנַחֲמִי** (דף קי"ד ע"ב) **בְּמֵאן יִשְׁתָּאֵר** ונראה אצל מי ישאר. **מָה פְּתִיב, וְשָׁב אֶל הַמַּחֲנֶה** משה רבנו עצמו שב אל המחנה **וּמִשְׁרְתוֹ יְהוֹשֻׁעַ בֶּן נֹון נֶעַר לֹא יָמִישׁ מִתּוֹךְ הָאוֹהֶל** העומד עתה מחוץ למחנה. **מֵאִי טַעְמָא לְיְהוֹשֻׁעַ** ומה הטעם שנתן אותו דוקא ליהושע ולא לשבט לוי שגם הם לא חטאו בעגל **בְּגִין דְּאִיהוּ כְּסִיְהָרָא לְגַבֵּי שְׁמַשָּׁא, וְאִיהוּ אֶתְחַזֵּי לְנִטְרָא מִשְׁכּוֹנָא** לפי שהוא הראוי לשמור על המשכון כי הוא כלבנה לפני השמש כמו שאמרו פני יהושע כפני לבנה, והלבנה היא בחינת המלכות הנקראת אהל מועד. **וְעַל דָּא** ועל כן נאמר על יהושע **לֹא יָמִישׁ מִתּוֹךְ הָאוֹהֶל.**

הקב"ה לא הסכים עם משה שהוציא את האוהל אלא אמר לו להחזיר את המשכון לעם ישראל

אָמַר לַיהוָה קְדָשָׁא בְּרִיךְ הוּא לְמֹשֶׁה כיון שהוציא משה את האוהל שהיא בחינת השכינה מחוץ למחנה ישראל אמר לו הקב"ה, **מֹשֶׁה, לָא אֶתְחַזֵּי יְהִי לֹא רֵאוּי לַעֲשׂוֹת כֵּן, דְּהָא מִשְׁכּוֹנָא דִּילֵי יְהִבִּית בִּידֵייהוּ, אַף עַל גַּב דְּאִינוּן חָאבוּ לְגַבְאִי, מִשְׁכּוֹנָא יְהִי**

הלימוד היומי

לְגַבִּיּוֹהוּ, דִּלְא יִתְפָּרְשׁוֹן מִנִּיּוֹהוּ. (ס"א דִּלְא אֶתְפָּרֵשׁ מִנִּיּוֹהוּ) כִּי אֵת
 הַמִּשְׁכּוֹן שְׁלִי הַבֹּאֲתִי בִּידֵיהֶם אַע"פ שֶׁהֵם חֹטְאוּ לִפְנֵי הַמִּשְׁכּוֹן יִהְיֶה אֲצֵלֶם כִּי הוּא מִשְׁכּוֹן
 הַמּוֹרָה עַל כֶּךָ שֶׁלֹּא אֶפְרַד מֵהֶם לְעוֹלָמִים תִּבְעֵי דְאֶתְפָּרֵשׁ מִנִּיּוֹהוּ
 דְיִשְׂרָאֵל, וְלֹא אֵיִתּוֹב לְגַבִּיּוֹהוּ לְעֵלְמִין וְכִי תִרְצֶה שֶׁאֶפְרַד מֵעַם
 יִשְׂרָאֵל וְלֹא אֲשׁוֹב אֲלֵיהֶם לְעוֹלָמִים, אֲאָלֹא אֶתִּיב מִשְׁכּוֹנָא דִּילִי
 לְגַבִּיּוֹהוּ, וּבְנִינִיּוֹהוּ לָא אֲשַׁבּוֹק לְהוֹן בְּכָל אֶתְרֵי אֲלֵא הֲשַׁב אֵת
 הַמִּשְׁכּוֹן שְׁלִי אֲלֵיהֶם וּבִזְכוּת הַשְּׂכִינָה הַקְּדוּשָׁה לֹא אַעֲזוֹב אוֹתָם בְּכָל מְקוֹם שֶׁיְהִיּוּ.

בכל מקום שגלו ישראל השכינה גלתה עימם

אַף עַל גַּב דְיִשְׂרָאֵל חָבוּ לְגַבִּיּוֹהוּ דְקִדְשָׁא בְרִיךְ הוּא,
 הֵאֵי מִשְׁכּוֹנָא דִּילִיּוֹהוּ לָא שַׁבְּקוּ אַע"פ שֶׁיִּשְׂרָאֵל חֹטְאוּ לִפְנֵי
 הַקְּב"ה אֵת הַמִּשְׁכּוֹן הַזֶּה הֵם לֹא עֲזָבוּ וְתַמִּיד הֵם עוֹשִׂים מִצְוֹת וּמַעֲשִׂים טוֹבִים לְקֶשֶׁט אֵת
 הַשְּׂכִינָה הַקְּדוּשָׁה לְתַקְנָה וְלִהְבִּיאָהּ לִיְחֻד, וְקוֹדְשָׁא בְרִיךְ הוּא לָא נָטִיל
 לִיּוֹהוּ מִבִּינֵיּוֹהוּ וְגַם הַקְּב"ה לֹא נָטַל אוֹתָהּ מֵהֶם לְמִרְוֹת מַעֲשִׂיהֶם הָרַעִים. וְעַל
 דָּא, בְּכָל אֶתְרֵי דְגַלְיָיִשְׂרָאֵל, שְׂכִינָה עִמָּהוֹן וְעַל כֵּן בְּכָל מְקוֹם
 שֶׁגָּלוּ יִשְׂרָאֵל גָּלְתָה שְׂכִינָה עִמָּהֶם. וְעַל דָּא פְּתִיב וְעַל זֶה כְּתוּב, וְנִתְתִּי
 מִשְׁפָּנִי בְּתוֹכְכֶם. וְהָא אוּקְמוּיָהּ וְכִבְר בִּיאֲרוּהָ שֶׁהִיא הַשְּׂכִינָה הַקְּדוּשָׁה.